

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΑΘΗΝΑ 12/12/16

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Θέμα: «Σχετικά με την μεταφορά των οστών των ηρώων μας»

Παρακαλούμε για την επαλήθευση ή τη διάψευσή σας και τον σχετικό σχολιασμό σας επί της πληροφορίας, περί του εν θέματι αναφερομένου. Το προηγούμενο αίτημα έθεσε ενώπιόν μας η κα Παπαράπτη Θέκλα (ΑΔΤ:ΑΕ119958, δ/νση: Πατησίων 314, ΤΚ.11141, τηλ.6906594462), ζητώντας να της μεταφέρουμε την σχετική αρμόδια τοποθέτηση της πολιτικής ηγεσίας, αφού έλαβε σχετική πληροφόρηση από το επισυναπτόμενο δημοσίευμα της εφημερίδας «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», της 24/11/2016.

Ο αναφέρων βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος

ΑΙΕ

Τα οστά των ηρώων μας

Κύριε διευθυντά

Λόγω της ανακίνησης του θέματος για τα ελληνικά νεκροταφεία στην Αλβανία και με αφορμή την προχθεσινή προβολή της συνέντευξης του Αλβανού πρωθυπουργού σε εσάς, θα ήθελα να σας παραθέσω την προσωπική μου εμπειρία επί του θέματος.

Τον Φεβρουάριο του 1941 στην Πρεμετή της Αλβανίας ο προπάππος μου, Παναγιώτης Φωτεινέας του Δημητρίου με καταγωγή από τα Φιλιατρά Μεσσηνίας, τραυματίζεται από οβίδα και μετά από 8 μέρες νοσηλείας στα πρόχειρα νοσοκομεία του Ερυθρού Σταυρού πεθαίνει αφήνοντας πίσω του μία γυναίκα χήρα και τρία παιδιά ορφανά. Αφησε όμως πίσω του στα παιδιά που δεν τον γνώρισαν, στα εγγόνια του και στα δισέγγονά του τη μνήμη ενός ήρωα που αγωνίστηκε για να είναι αυτά ελεύθερα. Αλλά όχι μόνο για εμάς. Αγωνίστηκε και για εσάς, κύριοι υπουργοί και υφυπουργοί. Αλλά και για τα παιδιά σας και για όλη την Ελλάδα. Ο Παναγιώτης Φωτεινέας πρέπει να είναι ένας ήρωας για όλους σας και να προσπαθείτε καθημερινά να επιστρέψουν τα οστά του στην οικογένειά του. Μαζί με τον Παναγιώτη Φωτεινέα ήταν κι άλλοι «Παναγιώτης Φωτεινέας» προπαππούδες κάποιων άλλων που ακόμα βρίσκονται θαμμένοι και ξεχασμένοι στην Αλβανία. Ξεχασμένοι όχι από εμένα και την οικογένειά μου αλλά από εσάς.

Η μνήμη ενός πατέρα που ποτέ δεν τον γνώρισε γιατί όταν πέθανε ήταν μόλις 2 χρονών και μια μεγάλη στεναχώρια που ακολουθεί τον παππού μου Δημήτρη Φωτεινέα τόσα χρόνια με οδήγησε το 2009 να απευθυνθώ στο υπουργείο Εθνικής Αμυνας στο γραφείο Ιστορίας Στρατού για να μάθω περισσότερες πληροφορίες για τον τόπο και τρόπο ταφής (ατομικός/ομαδικός τάφος) του προπάππου μου. Από εκεί πήρα μία ωραιότατη αδιαφορία και με παρέπεμψαν σε άλλη υπηρεσία. Η μία υπηρεσία με παρέπεμπε στην

άλλη και κατέληξα έπειτα από 10 υπηρεσίες στο Στρατολογικό Γραφείο Καλαμάτας, οι οποίοι με παρέπεμψαν πού αλλού (;) στο υπ. Εθνικής Αμυνας. Εκεί κατάλαβα την αδιαφορία και την απροθυμία της ηγεσίας για ένα προσωπικό μου μεν θέμα αλλά και για ένα εθνικό θέμα από την άλλη. Έπειτα από πολλά χρόνια το 2015 προσπαθώντας μόνη (χωρίς την «πολύτιμη βοήθεια» των υπηρεσιών μας) κατέληξα να μιλώ με τον υπεύθυνο Στρατού στο προξενείο στο Αργυρόκαστρο, κ. Κύρτσο, ο οποίος πολύ πρόθυμα και ευγενικά δέχθηκε να με βοηθήσει και έψαξε σε αρχεία να μου δώσει την πληροφορία ότι ο προπάππος μου είναι θαμμένος σε ομαδικό τάφο και ενώ έχουν υπογραφεί κάποιες συνθήκες για το άνοιγμα αυτών των τάφων, η διαδικασία κωλυσιεργεί και από την αλβανική και από την ελληνική πλευρά. Μου έδωσε το τηλέφωνο ενός γιατρού - βιολόγου στο 401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο που συλλέγει DNA συγγενών των θυμάτων, του κ. Μενούνου, ο οποίος εξεπλάγη που ήρθα σε επαφή μαζί του (αφού όπως λέει ήμουν η πρώτη συγγενής θύματος που ενδιαφέρθηκα για το θέμα, γιατί συνήθως εκείνος επικοινωνεί με συγγενείς θυμάτων και δεν τους βρίσκει ή τους βρίσκει και αδιαφορούν). Κατέθεσε λοιπόν ο παππούς μου το δείγμα DNA ούτως ώστε όταν κι όποτε ανοικτούν αυτοί οι ομαδικοί τάφοι να ταυτιστούν τα οστά του προπάππου.

Εμείς λοιπόν από την πλευρά μας κάναμε πράγματα περισσότερα και από τις δυνάμεις μας, περισσότερα και απ' όσα έκαναν μέχρι τώρα όλοι οι υπεύθυνοι, που κανονικά έπρεπε να κάνει κάθε κυβέρνηση μιας υποτιθέμενης αναπτυγμένης χώρας του κόσμου για τους ήρωες πεσόντες της, αποτιώντας τον ελάχιστο φόρο τιμής.

Τέλος, θα ήθελα να μεταφέρω τη θερμή παράκληση και ελπίδα όλης μου της οικογένειας προς επίστευση της όλης διαδικασίας της εκταφής των οστών των Ελλήνων στρατιωτών γιατί δεν πρόκειται μόνο για ένα προσωπικό θέμα αλλά για εθνικό.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΑΝΤΖΩΡΟΥ

Οι βάνδαλοι, ο νόμος κ

Κύριε διευθυντά

Ο κ. Τσίπρας πρέπει να καταδικάσει τη βία και να επιτρέψει στην αστυνομία να κάνει τη δουλειά της, που είναι να συλλάβει τους αναρχικούς για τη δημόσια καταστροφή και την κοινωνική αναταραχή.

Ο νόμος ότι ο πρύτανης πρέπει να δώσει στην αστυνομία το «πράσινο φως» να εισέλθει στο κτίριο του ΕΜΠ είναι αστείο; Στην Αυστραλία είναι αδιανόητο να βλέπουμε τέτοιες σκηνές σε πανεπιστήμια ή σε ιδρύματα της τρι

Οι γείτονες της Ελλάδας...

Κύριε διευθυντά

Μετά τον μεσαίωνα του άθεου Ειβέρ Χότζα, τώρα έχουμε τον Εν Ράμα έναν γνήσιο εκφραστή του αιθελληνικού εθνικισμού και μεγάλο δεατισμού που φουντώνει τα τελευταία χρόνια στα Τίρανα. Με πρωτοφανή προσβλητικό και ειρωνικό τρόπο δηλώνει πως η Ακρόπολη διασώθηκε από έναν... Αλβανό!

Θα πρέπει να παρακολουθήσει ειδικό φροντιστήριο Ιστορίας για να μάθει ότι ο Μοροζίνι κατέστρεψε τα κανόνια του την Ακρόπολη.

Όταν είχαμε ανάγκη από εργατικό χέρια (π.χ. στους Ο.Α.) οι Έλληνες πολιτικοί έκαναν το εγκληματικό λάθος να μην προσκαλέσουν Ουκρουνούς, Ρώσους, Σέρβους ορθοδόξους που φυσικά δεν έχουν εδαφικές βλέψεις σε βάρος της χώρας μας.

Θερμή παράκληση της «Καθημερινής». Οι επιφυλάξεις (μέχρι 250 λέξεις), διότι Αποστολή στο e-mail